YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

2 päivänä kesäkuuta 2005 *

Asiassa C-394/02,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 8.11.2002,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. Nolin ja M. Konstantinidis, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Helleenien tasavalta, asiamiehinään P. Mylonopoulos, D. Tsagkaraki ja S. Chala, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič ja E. Levits,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 8.12.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 24.2.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kannekirjelmässään Euroopan yhteisöjen komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY (EYVL L 199, s. 84), sellaisena kuin se on muutettuna 16.2.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/4/EY (EYVL L 101, s. 1; jäljempänä direktiivi 93/38), ja erityisesti sen 20 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska julkinen sähköyhtiö Dimosia Epicheirisi

Ilektrismou (jäljempänä DEI) teki Megalopoliksen lämpövoimalaitoksen kuljetushihnajärjestelmän rakentamista koskevan sopimuksen neuvottelumenettelyä käyttäen julkaisematta ensin ilmoitusta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Direktiivin 93/38 15 artiklan mukaan "— — rakennusurakoita — — koskevat sopimukset on tehtävä III–V osaston säännösten mukaisesti".

3 Saman direktiivin 20 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "hankintayksiköt voivat valita jonkin 1 artiklan 7 alakohdassa määritellyistä menettelyistä [eli avoimen menettelyn, rajoitetun menettelyn tai neuvottelumenettelyn], jos tarjouskilpailukutsu 2 kohdassa säädettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta on esitetty 21 artiklan mukaisesti".

4 Tämän 20 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Hankintayksiköt voivat noudattaa menettelyä ilman ennalta esitettyä tarjouskilpailukutsua seuraavissa tapauksissa: — —

— —

c) teknisistä — — syistä sopimuksen toteuttaminen voidaan antaa vain tietyn — — urakoitsijan — — tehtäväksi;

d) sopimuksen tekeminen on ehdottoman välttämätöntä, jos hankintayksiköille ennalta arvaamattomista syistä aiheutuneen äärimmäisen kiireen vuoksi avoimille tai rajoitetuille menettelyille asetettuja määräaikoja ei voida noudattaa;

— — "

5 Direktiivin 93/38 21 artiklan 1 kohdassa täsmennetään tavat, joilla tarjouskilpailukutsu voidaan esittää, eli se voidaan lähinnä esittää julkaisemalla *Euroopan unionin* virallisessa lehdessä ilmoitus, joka vastaa saman direktiivin liitteissä olevia malleja.

Tosiseikat ja oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

6 DEI esitti vuoden 1997 lokakuussa toimivaltaiselle viranomaiselle eli ympäristöasioista, maankäytön suunnittelusta ja julkisista rakennusurakoista vastaavalle ministeriölle hankkeen, joka koski Megalopoliksen lämpövoimalaitoksen kiinteän jätteen rikinpoistoa, stabilointia, kuljetusta ja varastointia koskevan järjestelmän käyttöönottoa, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten

arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40) tarkoitettua ympäristövaikutusten arviointia varten.

7 Kyseinen ministeriö hyväksyi tämän hankkeen 29.10.1998 ja 30.12.1999 tekemillään päätöksillä ja edellytti, että DEI yhtäältä tekisi lopullisen lupahakemuksen voimalaitoksen tuottamista jätteistä huolehtimiseksi yhdeksän kuukauden kuluessa eli vuoden 2000 syyskuuhun mennessä ja toisaalta ottaisi 12 kuukauden kuluessa eli vuoden 2000 joulukuuhun mennessä käyttöön kuljetushihnajärjestelmän tuhkan kuljettamiseksi kyseisen lämpövoimalaitoksen ja tuhkankäsittelypaikkana toimivan Thoknian kaivoksen välillä.

8 Nämä määräajat huomioon ottaen DEI päätti 27.7.1999 toteuttaa neuvottelumenettelyn ilmoitusta julkaisematta ja pyysi Koch/Metka-yritysryhmää sekä Dosco Overseas Engineering Ltd:ä (jäljempänä Dosco) esittämään tarjouksensa.

9 Dosco ilmoitti 18.1.2000, ettei se halunnut osallistua kyseiseen menettelyyn.

10 Useita kuukausia kestäneiden neuvottelujen jälkeen DEI myönsi tuhkan kuljettamiseen Megalopoliksen lämpövoimalaitoksen ja Thoknian kaivoksen välillä tarkoitetun kuljetushihnajärjestelmän rakentamisen (jäljempänä riidanalainen urakka) Koch/Metka-yritysryhmälle.

11 Kun komissio oli kehottanut Helleenien tasavaltaa esittämään huomautuksena, se toimitti tälle 21.12.2001 perustellun lausunnon, jossa se totesi, että riidanalaisesta

urakasta olisi pitänyt ilmoittaa Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä direktiivin 93/38 mukaisesti. Se kehotti näin ollen tätä jäsenvaltiota toteuttamaan perustellun lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiannosta. Koska komissio ei ollut tyytyväinen Kreikan viranomaisten 3.4.2002 päivätyllä kirjeellä esittämään vastaukseen, se päätti nostaa tämän kanteen.

Kanne

Tutkittavaksi ottaminen

12 Kreikan hallitus esittää neljä oikeudenkäyntiväitettä, jotka koskevat komission oikeussuojaintressin puuttumista, kanteen kohteen puuttumista, perustellun lausunnon epätäsmällisyyttä ja menettelyn väärinkäyttöä.

Komission oikeussuojaintressin puuttuminen

13 Kreikan hallituksen mukaan komissiolla ei ole oikeudellisesti suojattua intressiä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn aloittamiseen, koska väitetty yhteisön oikeuden loukkaaminen oli perustellun lausunnon noudattamiseksi asetetun määräajan päättyessä päättynyt joko kokonaan tai ainakin suurelta osin.

14 Tämän osalta on muistutettava, että komission ei EY 226 artiklaan perustuvaa toimivaltaansa käyttäessään tarvitse näyttää toteen erityisen oikeussuojaintressin olemassaoloa (ks. asia 167/73, komissio v. Ranska, tuomio 4.4.1974, Kok. 1974, s. 359, Kok. Ep. II, s. 259, 15 kohta ja yhdistetyt asiat C-20/01 ja C-28/01, komissio v. Saksa, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. I-3609, 29 kohta).

15 Komission tehtävänä on yleisen edun mukaisesti viran puolesta huolehtia siitä, että jäsenvaltiot noudattavat yhteisön oikeutta, ja saada yhteisöjen tuomioistuin toteamaan siihen perustuvien velvollisuuksien mahdolliset noudattamatta jättämiset niiden lopettamiseksi (ks. em. asia komissio v. Ranska, tuomion 15 kohta ja em. yhdistetyt asiat komissio v. Saksa, tuomion 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

16 EY 226 artiklalla ei näin ollen pyritä suojelemaan tämän toimielimen omia oikeuksia. Yksin komissio voi päättää, onko jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevan menettelyn aloittaminen asianmukaista ja — tarvittaessa — minkä tekemisen tai tekemättä jättämisen perusteella menettely on aloitettava (ks. vastaavasti asia C-431/92, komissio v. Saksa, tuomio 11.8.1995, Kok. 1995, s. I-2189, 22 kohta; asia C-476/98, komissio v. Saksa, tuomio 5.11.2002, Kok. 2002, s. I-9855, 38 kohta ja em. yhdistetyt asiat komissio v. Saksa, tuomio 10.4.2003, 30 kohta).

Kanteen kohteen puuttuminen

17 Kreikan hallitus väittää, että kanteella ei ole kohdetta, koska DEI:n ja Koch/Metka-yritysryhmän välillä riidanalaisen hankintamenettelyn yhteydessä tehty urakkasopimus oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä lähes vaikutukseton. Kyseisenä päivänä kyseessä oleva urakka oli suureksi osaksi eli 85-prosenttisesti

valmis. Perustellun lausunnon noudattaminen oli näin ollen Kreikan hallituksen mukaan tosiasiassa mahdotonta.

18 Tämän osalta on totta, että kun on kyse julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemisestä, yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, jos perustellussa lausunnossa valvistetun määräajan päättyessä kyseessä oleva sopimus oli jo täysin vaikutukseton (ks. vastaavasti asia C-362/90, komissio v. Italia, tuomio 31.3.1992, Kok. 1992, s. I-2353, 11 ja 13 kohta).

19 Käsiteltävänä olevassa asiassa DEI:n ja Koch/Metka-yritysryhmän välillä riidanalaisesta urakasta tehtyä sopimusta oltiin perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä panemassa täytäntöön, koska urakka oli ainoastaan 85-prosenttisesti valmis. Kyseinen sopimus ei siis ollut täysin vaikutukseton.

Perustellun lausunnon epätäsmällisyys

20 Kreikan hallitus väittää, että koska komissio ei täsmentänyt toimenpiteitä, jotka oli toteutettava perustellun lausunnon noudattamiseksi, perusteltu lausunto oli liian epätäsmällinen.

21 Tämän osalta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka perustellussa lausunnossa on esitettävä yhtenäisesti ja yksityiskohtaisesti syyt, joiden vuoksi komissio on katsonut, että kyseinen jäsenvaltio on jättänyt noudattamatta sille EY:n perustamissopimuksen perusteella kuuluvan velvoitteen, komission ei kuitenkaan

tarvitse esittää perustellussa lausunnossa toimenpiteitä, joilla moitittu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen voitaisiin korjata (ks. vastaavasti asia C-247/89, komissio v. Portugali, tuomio 11.7.1991, Kok. 1991, s. I-3659, 22 kohta ja asia C-328/96, komissio v. Itävalta, tuomio 28.10.1999, Kok. 1999, s. I-7479, 39 kohta).

22 Oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen kohteen rajaaminen, jotta asianomaiselle jäsenvaltiolle annetaan tilaisuus noudattaa yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan ja puolustautua tehokkaasti komission esittämiä väitteitä vastaan (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Itävalta, tuomion 34 kohta ja em. asia komissio v. Saksa, tuomio 5.11.2002, 46 ja 47 kohta).

23 Näin ollen ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio aikoo perustaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen siihen, ettei tiettyjä toimenpiteitä, joilla jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen voidaan korjata, ole toteutettu, sen on ilmoitettava täsmällisesti nämä toimenpiteet perustellussa lausunnossa (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Itävalta, tuomion 39 kohta).

24 Käsiteltävänä olevassa asiassa kanteen kohde rajoittuu kuitenkin siihen, että yhteisöjen tuomioistuin toteaisi, että jäsenyysvelvoitteita on jätetty noudattamatta siksi, että riidanalainen urakka myönnettiin julkaisematta ensin ilmoitusta. Sillä ei näin ollen pyritä sellaisen täydentävän jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamiseen, joka perustuu siihen, että ensimmäisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen korjaamisen mahdollistavia toimenpiteitä ei ole toteutettu.

Menettelyn väärinkäyttö

25 Kreikan hallitus katsoo, että sen sijaan, että komissio nosti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen, sen olisi pitänyt puuttua suoraan asiaan

ja velvoittaa keskeyttämään riidanalaisen urakan myöntäminen julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL L 395, s. 33) 3 artiklan perusteella.

26 Tämän osalta on todettava, että energiahuollon alalla ei sovelleta direktiiviä 89/665, vaan vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/13/ETY (EYVL L 76, s. 14).

27 Jopa olettaen, että Kreikan hallitus tarkoitti direktiivin 92/13 8 artiklaa, jossa säädetään menettelystä, joka on pääosin sama kuin direktiivin 89/665 3 artiklassa säädetty menettely, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka olisi suotavaa, että komissio käyttäisi kyseisissä direktiiveissä vahvistettua suoran puuttumisen menettelyä, tällainen menettely on ennaltaehkäisevä toimenpide, jolla ei voida poiketa EY 226 artiklassa komissiolle annetusta toimivallasta eikä korvata sitä (ks. direktiivin 89/665 yhteydessä asia C-359/93, komissio v. Alankomaat, tuomio 24.1.1995, Kok. 1995, s. I-157, 13 kohta; asia C-79/94, komissio v. Kreikka, tuomio 4.5.1995, Kok. 1995, s. I-1071, 11 kohta; asia C-353/96, komissio v. Irlanti, tuomio 17.12.1998, Kok. 1998, s. I-8565, 22 kohta ja em. asia komissio v. Itävalta, tuomion 57 kohta). Se, että komissio on tai ei ole käyttänyt kyseistä menettelyä, on näin ollen merkityksetöntä, kun on kyse sen arvioimisesta, voidaanko jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne ottaa tutkittavaksi.

28 Ainoastaan komissiolla on toimivalta päättää, onko asianmukaista aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely EY 226 artiklan perusteella (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Saksa, tuomio 11.8.1995, 22 kohta ja

em. asia komissio v. Saksa, tuomio 5.11.2002, 38 kohta). Valinta näiden kahden menettelyn välillä kuuluu siis komission harkintavaltaan.

29 Edellä esitetyn perusteella oikeudenkäyntiväitteet on hylättävä.

Pääasia

30 Kanteensa tueksi komissio vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee direktiivin 93/38 15 artiklan rikkomista, tarkasteltuna yhdessä tämän saman direktiivin 20 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan kanssa, koska DEI myönsi riidanalaisen urakan julkaisematta ensin ilmoitusta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

31 Tämän osalta on todettava, että Kreikan hallitus ei kiistä sitä, etteikö riidanalainen urakka kuuluisi direktiivin 93/38 15 artiklan soveltamisalaan, minkä vuoksi siitä sovittaessa olisi pitänyt noudattaa tämän direktiivin III–V osastoja, joissa säädetään muun muassa tarjouskilpailukutsun esittämisestä julkaisemalla ilmoitus EUVL:ssä.

32 Kreikan hallitus väittää kuitenkin, että direktiivin 93/38 20 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdan perusteella riidanalainen urakka voitiin poikkeuksellisesti myöntää ilmoitusta julkaisematta. Sen mukaan yhtäältä ainoastaan Koch/Metka-yritysryhmä kykeni suorittamaan kyseisen urakan, kun otetaan huomioon kuljetettavan tavaran

erityisominaisuudet, alueen maaperä sekä tarve liittää kuljetushihnat olemassa olevaan järjestelmään. Tämän urakan suorittaminen oli toisaalta Kreikan hallituksen mukaan erittäin kiireellistä ympäristöasioista, maankäytön suunnittelusta ja julkisista rakennusurakoista vastaavan ministeriön vahvistamien määräaikojen vuoksi.

33 Tämän osalta on ensiksi muistutettava, että poikkeuksina julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyä koskeviin sääntöihin direktiivin 93/38 20 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdan säännöksiä on tulkittava suppeasti. Lisäksi todistustaakka kuuluu sille, joka haluaa vedota niihin (ks. vastaavasti direktiivien 71/305 ja 93/37 yhteydessä asia 199/85, komissio v. Italia, tuomio 10.3.1989, Kok. 1987, s. 1039, 14 kohta; asia C-57/94, komissio v. Italia, tuomio 18.5.1995, Kok. 1995, s. I-1249, 23 kohta ja asia C-385/02, komissio v. Italia, tuomio 14.9.2004, Kok. 2004, s. I-8121, 19 kohta).

34 Ensinnäkin direktiivin 93/38 20 artiklan 2 kohdan c alakohdan osalta oikeuskäytännöstä ilmenee, että tämän säännöksen soveltaminen edellyttää kahden kumulatiivisen edellytyksen täyttymistä eli yhtäältä sen, että sopimuksen kohteena olevaan urakkaan liittyy teknisiä syitä, ja toisaalta sen, että näiden teknisten syiden vuoksi kyseisen urakan myöntäminen tietylle yritykselle on ehdottoman välttämätöntä (ks. vastaavasti direktiivien 71/305 ja 93/37 yhteydessä em. asia komissio v. Italia, tuomio 18.5.1995, 24 kohta ja em. asia komissio v. Italia, tuomio 14.9.2004, 18, 20 ja 21 kohta).

35 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 40–45 kohdassa, vaikka käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevaan urakkaan liittyi direktiivin 93/38 20 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja teknisiä syitä, on kuitenkin todettava, että Kreikan hallitus ei ole osoittanut vakuuttavasti, että ainoastaan Koch/Metka-yritysryhmä saattoi suorittaa sen ja että oli näin ollen ehdottoman välttämätöntä myöntää sopimus sille.

36 Kuljetettavan tavaran erityisominaisuudet, maaperän epävakaus tai tarve liittää kuljetushihnajärjestelmä jo olemassa olevaan järjestelmään eivät osoita yksinään, että kyseinen yritysryhmä oli ainoa yhteisössä toimiva yrittäjä, jolla oli tarvittava tietotaito kyseisen urakan suorittamiseen.

37 Koska DEI lähestyi myös Doscoa, se sitä paitsi itse katsoi, että myös jokin muu yritys kuin Koch/Metka-yritysryhmä kykeni periaatteessa suorittamaan tämän urakan.

38 Lisäksi asiakirjoista ilmenee samalla alueella suoritettavan samankaltaisen urakan osalta, että DEI oli aikaisemmin jo aloittanut hankintamenettelyjä, joihin liittyy ilmoituksen julkaiseminen.

39 Ei näin ollen voida väittää, että teknisten syiden vuoksi riidanalaisen urakan suorittaminen voitiin uskoa vain Koch/Metka-yritysryhmälle.

40 Toiseksi direktiivin 93/38 20 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädettyyn poikkeukseen on oikeuskäytännössä liitetty kolme kumulatiivista edellytystä eli ennalta arvaamattomien syiden olemassaolo, äärimmäinen kiire, jonka vuoksi tarjouskilpailukutsuun liittyvien määräaikojen noudattaminen ei ole mahdollista, sekä ennalta arvaamattomien syiden ja äärimmäisen kiireen välinen syy-yhteys (ks. vastaavasti direktiivin 71/305 yhteydessä asia C-107/92, komissio v. Italia, tuomio 2.8.1993, Kok. 1993, s. I-4655, 12 kohta ja asia C-318/94, komissio v. Saksa, tuomio 28.3.1996, Kok. 1996, s. I-1949, 14 kohta).

41 Kreikan hallitus ei ole kuitenkaan osoittanut, että nämä edellytykset täyttyivät tässä asiassa.

42 Tarvetta suorittaa kyseinen urakka hankkeen ympäristövaikutusten arviointiin toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa ei voida pitää äärimmäisenä kiireenä, joka perustuu ennalta arvaamattomiin syihin.

43 Se, että viranomainen, jonka on hyväksyttävä kyseinen hanke, voi asettaa määräaikoja, on kyseisen hankkeen hyväksymismenettelyyn liittyvä ennalta arvattava seikka (ks. vastaavasti direktiivin 71/305 yhteydessä em. asia komissio v. Saksa, tuomio 28.3.1996, 18 kohta).

44 Kun on kyse riidanalaisesta urakasta, DEI olisi lisäksi voinut aloittaa hankintamenettelyn, johon liittyy ilmoituksen julkaiseminen, ympäristövaikutusten arviointimenettelyn aloittamisesta lähtien eli noin kolme vuotta ennen asetettujen määräaikojen päättymistä.

45 Ei siis voida myöskään väittää, että äärimmäinen kiire, joka perustui DEI:lle ennalta arvaamattomiin syihin, olisi estänyt tarjouskilpailukutsuun liittyvien määräaikojen noudattamisen.

46 Kaiken edellä esitetyn perusteella on näin ollen todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 93/38 ja erityisesti sen 20 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska DEI myönsi Megalopoliksen lämpövoimalaitoksen kuljetushihnajärjestelmän rakentamista koskevan urakan neuvottelumenettelyä käyttäen julkaisematta ensin ilmoitusta.

Oikeudenkäyntikulut

47 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista ja Helleenien tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Helleenien tasavalta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.2.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/4/EY, ja erityisesti sen 20 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska julkinen sähköyhtiö Dimosia Epicheirisi Ilektrismou myönsi Megalopoliksen lämpövoimalaitoksen kuljetushihnajärjestelmän rakentamista koskevan urakan neuvottelumenettelyä käyttäen julkaisematta ensin ilmoitusta.**

2) **Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset